

«Sort que surto demà, o hauria de recórrer a una Larios caducada»

L'escriptor Josep Maria Fonalleras viu confinat a casa en haver estat en contacte amb un afectat de coronavirus. Aprofita per publicar a El Periódico cròniques de la seva situació.

Se sent més com Josep Pla o com un leprós de l'edat mitjana?

Ja m'agradaria ser o sentir-me com Pla, però només coincidim en el fet que ell va començar El quadern gris, arran de la grip del 1918, un 8 de març. Com ara he fet jo. En la resta, res a veure, per desgràcia meva. A més, ell no va estar confinat a casa, sinó mirant el paisatge de Palafrugell i menjant crema catalana. I escrivint, això sí. Un leprós tampoc, no foti. Els infectats no ho són, Déu me'n guardi!, i, a més, jo només soc, per ara, un confinat, sense virus.

Del confinament en treu articles: «No hay mal que por bien no venga»?

Des del primer dia, vaig anar recollint sensacions, coses que em venien al cap, rutines, les coses que feia... I ho apuntava en un quadern que no és gris sinó marró. El meu amic Joan-Lluís Lluís diu que Hervé Bazin deia que res del que passa a un novel·lista es perd del tot. Deu ser això: es tracta d'aprofitar-ho tot, poc o molt.

L'envejo: jo també voldria escriure des del sofà les meves experiències.

No escric des del sofà. El sofà és fatal per escriure! Et xucla!

He llegit que li han portat ginebra: es pot estar confinat sense gintònics?

Ho vaig escriure i algú em va recordar que hi ha malalts amb insuficiència renal. Coi, prou que ho sé. No en faig broma, però sí una mica, i acabo dient que tan important és el gin com la tònica o com el gel o la llimona. O com el paper de vàter, que d'entrada no hi comptes i resulta que també és important. Estar confinat tot sol et pot abocar a una gran creativitat, a una gran bogeria o a una gran borratxera. Intento mantenir-les totes tres a ratlla. Ho deia un periodista anglès que també està tancat a casa, en Jon Snow : «No soc gaire bo en companyia de mi mateix. Si em truqueu d'aquí a catorze dies, potser tindreu entre mans un cas de psiquiàtric».

Confessi: quants gintònics beu al dia per oblidar el coronavirus?

Confesso. Cada dues nits, un. Sort que, si no hi ha novetat, surto demà, perquè se m'acaba el gin bo i hauria de recórrer a una Larios caducada que tenia al rebost.

De debò el ioga l'ajuda?

Els meus amics en fan mofa. No s'ho creuen i volen vídeos que ho demostrin. No ho penso fer. He descobert un món que mirava des de la distància. Em calma, em revitalitza, m'empeny al control. Li sona com un manual d'autoajuda? Doncs no. Aprens a agafar-t'ho tot amb més calma, el ioga ajusta la velocitat. És una nova rutina que penso incorporar a la meva vida diària, amb virus o no. M'hauré de llevar abans, això sí. I millorar la tècnica.

En Fonalleras fent ioga és una imatge sexi, digna d'un calendari?

Rotundament, no.

Una cosa que em preocupa: com resol un confinat el tema sexual?

El preocupa? De debò? Em fa gràcia que en digui el «tema» sexual (riu). No està demostrat que les set noies i els tres nois que es van tancar a prop de Florència al Decameró, fessin res més que explicar contes. Eròtics, això sí, però literaris i sense «tema». Trobes a faltar més les persones, les seves cares, els seus gestos. En Jon Snow deia que mentre ell era tancat a casa, el món seguia girant i es preguntava: «Quan en surti, ella em continuarà estimant?», fent una picada d'ullet al When I'm Sixty-four dels Beatles.

Es perfuma tot i estar sol i no sortir de casa: no és el súmmum del narcisisme?

Ho nego rotundament. És una inèrcia. Una rutina. Finalment ho fas només per un motiu: és el que fas sempre. Si et confinen, no et deixis anar. Sigues tu mateix, encara que ningú no et vegi ni t'olori.

Com descriu la cara que posen les escasses visites que li porten queviures?

Alegria, commiseració, estupefacció, estimació, pietat.

Què ha de dir de l'actuació de les autoritats sanitàries?

M'han fet un seguiment diari molt correcte, amb trucades sobre l'estat de salut i missatges tranquil·litzadors. Però estan saturats. A una persona a qui van analitzar per confirmar el negatiu, li van fer les proves a les 3 de la matinada. Fa dies, i encara no sap els resultats.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2020/03/13/sort-que-surto-dema-hauria/1034056.html?utm_source=rss